

VMENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a členov senátu JUDr. Jeannette Hajdinovej a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v právnej veci žalobcu: **Baťa Slovensko, a.s.**, IČO: 34103015, so sídlom v Bratislave, SNP 16, **zastúpeného advokátom** ..., proti žalovanému: **Slovenská obchodná inšpekcia, ústredný inšpektorát**, IČO: 17331927, so sídlom v Bratislave, Prievozska 32, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0817/99/2014 zo dňa 9.4.2015, takto

r o z h o d o l :

Krajský súd v Bratislave žalobu z a m i e t a .

Žalovanému sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

O d ô v o d n e n i e

I. Priebeh administratívneho konania

1. Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Žiline pre Žilinský kraj (ďalej aj len Inšpektorát SOI) dňa 10.10.2013 vykonal v prevádzke žalobcu: Baťa, STOP SHOP, so sídlom v Ružomberku, Bystrická cesta 5344, kontrolu zameranú na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 250/2007 Z.z.) a na list č. pokynu 11/2013 (obuv). Inšpektori zistili, že u piatich druhov obuvi chýbali informácie pre spotrebiteľa o spôsobe použitia obuvi (účel použitia obuvi) pred uzavretím kúpno-predajnej zmluvy (pred kúpou) ako aj pri výbere obuvi pred kúpou v predajni v celkovej hodnote 2.029,68 €. Išlo o tieto výrobky:

7 párov dámskej vychádzkovej obuvi, artikel č. 624-6340 á 64,99 €, spolu 454,93 €,

8 párov dámskej zimnej obuvi, artikel č. 694-6334 á 74,99 €, spolu 599,92 €,

- 6 párov dámskej zimnej obuvi, artikel č. 694-2331 á 74,99 €, spolu 449,94 €,
- 5 párov dámskej zimnej obuvi, artikel č. 694-6346 á 74,99 €, spolu 449,94 €,
- 6 párov detskej zimnej obuvi, artikel č. 191-6854 á 24,99 €, spolu 149,94 €.

Inšpektori uložili žalobcovi záväzný pokyn v zmysle § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 128/2002 Z.z.) na odstránenie zistených nedostatkov: zabezpečiť v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z., aby bol spotrebiteľ pri predaji informovaný o spôsobe použitia (účel použitia obuvi) a aby výrobky boli označené údajmi o spôsobe použitia (účel použitia obuvi). Termín splnenia povinnosti bol ihneď a trvalý. Podľa § 6 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 128/2002 Z.z. bolo na prevádzke uložené aj opatrenie na mieste na zákaz predaja piatich druhov tovaru v celkovej hodnote 2.029,68 €, ktoré nezodpovedajú podmienkam zákona č. 250/2007 Z.z. (informačné povinnosti), a to až do doby vykonania nápravy a odstránenia zistených nedostatkov.

2. Inšpektorát SOI dňa 30.7.2014 opäť začal v prevádzke žalobcu: Baťa, STOP SHOP, so sídlom v Ružomberku, Bystrická cesta 5344, kontrolu zameranú na dodržiavanie povinností ustanovených zákonom č. 250/2007 Z.z., č. 128/2002 Z.z. a vyhláškou Ministerstva hospodárstva SR č. 84/2008 Z.z. o označení materiálov použitých v hlavných častiach obuvi (ďalej len vyhláška č. 84/2008 Z.z.). Počas inšpekcie inšpektori zistil, že:

- a. pri jednom druhu výrobku - dámska obuv art. 5196376 á 20,99 € - na krabici, ani na výrobku (oboch polpároch) nebol spotrebiteľ pri rozhodovaní sa o kúpe výrobku (pri výbere) informovaný o návode a spôsobe použitia výrobku, nakoľko charakter výrobku tento vyžaduje; spotrebiteľ o ňom bol informovaný až po zaplatení kúpnej ceny a vystavení dokladu o kúpe (pri uzavretí kúpno-predajného vzťahu) na reklamačnom liste, ktorý je súčasťou dokladu o kúpe výrobku. Po zaplatení predmetnej obuvi bol inšpektorom vydaný doklad o kúpe výrobku a k vydanému dokladu bol pripojený písomný záručný list v kodifikovanej podobe štátneho jazyka,
- b. v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. a vyhlášky č. 84/2008 Z.z. prekontrolovali 24 druhov obuvi, pri ktorých nebol spotrebiteľ informovaný o spôsobe použitia obuvi (účel použitia obuvi pred uzatvorením kúpno-predajnej zmluvy - pred kúpou) ako aj pri výbere obuvi v predajni:

- 6 párov dámska obuv BAĎA, artikel: 594-6647 á 39,- €, spolu 234,- €,
- 4 páry dámska obuv BAĎA, artikel: 519-6375 ä 39,99 €, spolu 159.96 €,
- 8 párov dámska obuv BAĎA, artikel: 529-6373 ä 41,99 €, spolu 335.92 €,
- 3 páry dámska obuv BAĎA, artikel: 721-8737 á 29,99 €, spolu 89,97 €,
- 7 párov dámska obuv BAĎA, artikel: 524-6392 á 59,99 €, spolu 419.93 €,
- 3 páry pánska obuv BAĎA, artikel: 816-2666 á 48,99 €, spolu 146.97 €,
- 6 párov pánska obuv BAĎA, artikel: 821-6938 á 59,99 €, spolu 359.94 €,
- 3 párov pánska obuv BAĎA, artikel: 864-3564 á 25,- €, spolu 75,- €,

5 párov detská obuv BAŤA, artikel: 364-5328 á 17,49 €, spolu 87,45 €,
- 4 páry dámska obuv BAŤA, artikel: 519-6376 á 20,99 €, spolu 83,96 €,
v celkovej sume 1993,10 €.

Inšpektorát SOI prijal aj opatrenia na mieste spočívajúce v zákaze predaja výrobkov, ktoré nezodpovedajú osobitným predpisom podľa § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 128/2002 Z.z. (nedodržanie informačnej povinnosti u 10 druhov výrobkov), pretože ponúkané výrobky nespĺňali podmienky predaja podľa zákona č. 250/2007 Z.z., a to až do doby vykonania nápravy a odstránenia zistených nedostatkov. Inšpekčný záznam bol prerokovaný s vedúcou prevádzky ..., ktorá uviedla, že o kontrole bude informovať vedenie podniku. Opatreniam na mieste zodpovedajú aj záväzné pokyny uložené počas kontroly dňa 30.7.2014 podľa zákonov č. 128/2002 Z.z. a č. 250/2007 Z.z.

3. Inšpektorát SOI na základe vykonanej kontroly žalobcovi oznámil začatie dvoch správnych konaní vedených pod číslami K/0211/05/2014 (rozhodnutia vydané v tomto konaní sú predmetom preskúmania v predmetnej právnej veci) a P/0212/05/2014 (zákonnosť rozhodnutia vydaného v tomto konaní správny súd nepreskúmava v predmetnej právnej veci).
4. Inšpektorát SOI rozhodnutím č. K/0211/05/2014 zo dňa 20.10.2014 uložil žalobcovi pokutu v sume 600,- € za nesplnenie záväzného pokynu uloženého podľa § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 128/2002 Z.z., keď následnou kontrolou dňa 30.7.2014 bolo zistené, že žalobca ako predávajúci nesplnil záväzný pokyn uložený kontrolou dňa 10.10.2013. Povinnosť predávajúceho informovať spotrebiteľa o spôsobe používania a údržby výrobkov a označovať výrobky taxatívne stanovenými náležitosťami je daná ustanoveniami § 11 ods. 1 a § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z., ktoré majú kogentný charakter. Pri kontrole dňa 10.10.2013 bolo zistené porušenie uvedených povinností na výrobkoch uvedených v inšpekčnom zázname z tejto kontroly. Porušenie tých istých povinností bolo zistené aj pri kontrole dňa 30.7.2014; to, že išlo o iné výrobky, je irelevantné, nakoľko to len deklaruje, že žalobca stále porušuje záväzný pokyn uložený kontrolou dňa 10.10.2013. Záväzný pokyn bol uložený presne v intenciách § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 128/002 Z.z. opatrením na mieste. Inšpektorát SOI nevidí dôvody na aplikáciu § 30 ods. 1 písm. h/ zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len SP alebo Správny poriadok), pretože žalobca nesplnil záväzný pokyn uložený opatrením na mieste dňa 10.10.2013. Nesplnením tohto záväzného pokynu žalobca nerešpektoval oprávnenie správneho orgánu a porušil § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 128/2002 Z.z. Pri určovaní výšky pokuty Inšpektorát SOI prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania. Výšku uloženej pokuty považuje za primeranú charakteru porušenia povinnosti, nakoľko nesplnením záväzného pokynu žalobca ohrozil práva a právom chránené záujmy spotrebiteľov, na ochranu ktorých je ustanovený správny orgán.
5. Žalovaný konajúc o odvolaní žalobcu rozhodnutím č. SK/0817/99/2014 zo dňa 9.4.2015 potvrdil prvostupňové rozhodnutie č. K/0211/05/2014 zo dňa 20.10.2014 a odvolanie žalobcu zamietol. Skutkový stav považoval za zistený presne a spoľahlivo. Žalovaný uviedol, že inšpektori počas inšpekcie dňa 30.7.2014 zistili, že žalobca nezabezpečil splnenie opatrenia na mieste - záväzného pokynu - ktoré mu bolo uložené pri kontrole dňa 10.10.2013 podľa § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 128/2002

Z.z. Dôvodom uloženia tohto záväzného pokynu bolo zistenie nedostatkov v plnení informačných povinností zo strany žalobcu u piatich druhov výrobkov v celkovej hodnote 2.029,68 €, ktoré neboli označené údajmi o spôsobe použitia a údržby, t.j. o účele použitia obuvi v súvislosti s jej druhom, aspoň na jednom polpáre alebo na obale výrobku. Ďalej bolo zistené, že v kontrolnom nákupe v hodnote 24,99 € bol odpredaný jeden druh výrobku (detská obuv zimná) s priamo tvarovanou podošvou, u ktorého nebol spotrebiteľ informovaný o spôsobe použitia výrobkov. V súvislosti so zistenými nedostatkami inšpektori SOI žalobcovi uložili záväzný pokyn podľa § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 128/2002 Z.z., aby informoval spotrebiteľa pri predaji o spôsobe použitia výrobku (účel použitia) a aby výrobky označoval údajmi o spôsobe použitia (o účele použitia obuvi); s termínom splnenia ihneď. Následnou kontrolou dňa 30.7.2014 inšpektori SOI zistili, že žalobca nespĺnil záväzný pokyn uložený z predchádzajúcej kontroly dňa 10.10.2013. Nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že nedodržanie záväzného pokynu možno pri následnej kontrole verifikovať len u konkrétneho výrobku a ani zákon č. 128/2002 Z.z. neustanovuje, že záväzný pokyn musí byť formulovaný vo vzťahu ku konkrétnym výrobkom. Účelom záväzného pokynu je zabezpečenie odstránenia kontrolou zistených nedostatkov, ktoré spočívajú v neplnení informačných povinností (informovanie spotrebiteľa pri predaji o spôsobe použitia obuvi a označenie výrobkov údajmi o spôsobe ich použitia). Kontrolou dňa

30.7.2014 inšpektori zistili, že žalobca neustále porušuje informačné povinnosti ako v čase kontroly dňa 10.10.2013. Záväzný pokyn zo dňa 10.10.2013 bol formulovaný dostatočne jasne a zrozumiteľne a je z neho zrejmé, ktoré povinnosti je žalobca povinný splniť. K námietke žalobcu o porušení zásady *ne bis in idem* uviedol, že voči žalobcovi sa vedú dve konania: č. K/0211/05/2014, ktorého predmetom je nespĺnenie záväzného pokynu, a č. P/0212/05/2014, ktorého predmetom je nespĺnenie informačných povinností predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z.z., preto jeho námietku považuje za irelevantnú. Pri určení výšky pokuty prvostupňový správny orgán prihliadol na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania, ktoré spočívalo v nespĺnení záväzného pokynu uloženého správnym orgánom prostredníctvom inšpektorov SOI dňa 10.10.2013. Keďže žalobca neodstránil nedostatky ihneď a nedostatky stále pretrvávajú, čas trvania protiprávneho konania považoval zajedno za základných zákonných hľadísk; čas neplnenia povinnosti ustálil na obdobie od 10.10.2013 do 30.7.2014. Výšku pokuty žalovaný považoval za primeranú charakteru porušenia povinnosti, nakoľko nespĺnením záväzného pokynu žalobca ohrozil práva a právom chránené záujmy spotrebiteľov, na ochranu ktorých je ustanovený správny orgán. Primeranosť uloženej pokuty je aj v medziach represívno-výchovnej funkcie uloženej sankcie.

6. Inšpektorát SOI ďalším rozhodnutím č. P/0212/05/2014 zo dňa 20.10.2014 (ktoré nie je predmetom preskúmania v tejto veci) žalobcovi uložil pokutu sume 500,- € za nedodržanie povinnosti predávajúceho podľa § 11 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., keď kontrolami dňa 30.7.2014 a dňa 5.8.2014 bolo zistené, že pri kontrolnom nákupe účtovanom v sume 20,99 € bol spotrebiteľovi odpredaný jeden druh výrobku (dámska obuv, artikel č. 5196376 ä 20,99 €/pár), u ktorého nebol spotrebiteľ pri predaji informovaný o spôsobe použitia a údržby výrobku (o účele použitia obuvi v súvislosti s jej druhom); za nedodržanie povinnosti predávajúceho podľa § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z., keď kontrolami dňa 30.7.2014 a dňa 5.8.2014 bolo zistené, že v ponuke spotrebiteľom sa nachádzalo 10 druhov obuvi v hodnote 1.993,10 €, ktoré neboli označené údajmi o spôsobe ich používania a údržby (údajmi o účele použitia obuvi v súvislosti s druhom obuvi).

Žalovaný rozhodnutím č. SK/0816/99/2014 zo dňa 11.4.2018 zrušil prvostupňové rozhodnutie č. P/0212/05/2014 zo dňa 20.10.2014 v celom rozsahu. Dôvodom zrušenia rozhodnutia bolo pominutie zákonných dôvodov na uloženie pokuty. Viac dôvody nekonkretizoval.

II. Žaloba a jej dôvody

7. Žalobca sa včas podanou žalobou domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SK/0817/99/2014 zo dňa 9.4.2015, jeho zrušenia a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Záväzný pokyn z kontroly dňa 10.10.2013 znie nasledovne: „*Zaistiť v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov - aby bol spotrebiteľ pri predaji informovaný o spôsobe použitia (účel použitia obuvi) a aby boli výrobky označené údajom o spôsobe použitia (účel použitia), zodpovedá: Baťa Slovensko, a.s., termín: ihneď, trvalý.*“ K nesplneniu záväzného pokynu malo dôjsť tým, že opätovne porušil povinnosti predávajúceho v zmysle § 11 ods. 1 a § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. Podľa jeho názoru nemožno uložiť sankciu za nesplnenie záväzného pokynu z kontroly dňa 10.10.2013, pretože záväzný pokyn nie je formulovaný vo vzťahu ku konkrétnym výrobkom. Len keby sa vzťahoval na konkrétne výrobky a u konkrétnych výrobkov by bolo následne zistené nezrealizovanie nápravy, bolo by možné konštatovať nesplnenie záväzného pokynu. Nemožno akceptovať, aby všeobecne formulovaný záväzný pokyn kopírujúci znenie zákona zakladal zodpovednosť predávajúceho za nesplnenie tohto záväzného pokynu. Uvedená interpretácia je v rozpore so samotnou povahou a zmyslom inštitútu záväzného pokynu podľa zákona č. 128/2002 Z.z. Na rozdiel od žalovaného zastáva názor, že odlišnosť výrobkov pri kontrolách dňa 10.10.2013 a dňa 30.7.2014 je zásadná. Výklad žalovaného by znamenal, že akékoľvek prípadné ďalšie porušenie informačných povinností zo strany predávajúceho bez časového obmedzenia alebo počtu takých prípadov a vo vzťahu k akýmkoľvek výrobkom bude automaticky vždy postihnuteľné dvojnásobnou pokutou - jednou pokutou za porušenie záväzného pokynu (zo dňa 10.10.2013) a druhou za porušenie informačnej povinnosti. Tento záver žalovaného je v rozpore s princípom zodpovednosti za správne delikty a je neprijateľný.
8. Trvá na tom, že uloženie sankcie v dvoch správnych konaniach za ten istý skutok zistený pri jednej kontrole dňa 30.7.2014 predstavuje porušenie zásady zákazu dvojitého postihu za správny delikt.

III. Vyjadrenie žalovaného

9. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Pridržiaval sa svojej argumentácie uvedenej v napadnutom rozhodnutí a zdôraznil, že zákon č. 128/2002 Z.z. ani iný právny predpis neustanovuje, že záväzný pokyn musí byť formulovaný vo vzťahu ku konkrétnym výrobkom. Účelom záväzného pokynu je zabezpečenie odstránenia zistených nedostatkov; poukázal na § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 128/2002 Z.z.
10. Skutočnosť, že pri kontrolách dňa 10.10.2013 a dňa 30.7.2014 išlo o iné výrobky, nie je určujúca, pretože relevantnou skutočnosťou je porušenie informačných povinností. Záväzný pokyn neznal na akékoľvek porušenie informačnej povinnosti a nevzťahuje sa na akékoľvek výrobky (segment obuvi). Za nesplnenie informačných povinností zistené pri kontrole dňa 10.10.2013 bola žalobcovi uložená pokuta a zároveň záväzný pokyn na odstránenie kontrolou zistených nedostatkov. Pri ďalšej kontrole dňa

30.7.2014 bolo zistené, že žalobca sa opakovane dopustil porušenia informačných povinností, čo zároveň viedlo k nesplneniu záväzného pokynu uloženého z predchádzajúcej kontroly. Správny orgán postupoval správne a v súlade so zákonom, keď uložil sankciu za porušenie dvoch právnych predpisov, ktoré bolo zistené pri novej kontrole. Tvrdenie žalobcu o porušení zásady zákazu dvojitého postihu za správny delikt teda nie je právne podložené.

11. K zásade *ne bis in idem* uviedol, že voči žalobcovi viedol dve samostatné konania č. K/0211/05/2014 (nesplnenie záväzného pokynu zo dňa 10.10.2013) a č. P/0212/05/2014 (nesplnenie informačnej povinnosti predávajúceho podľa zákona č. 250/2007 Z.z.). Uložením dvoch sankcií za porušenie dvoch právnych predpisov zistené pri kontrole dňa 30.7.2014 nedošlo k porušeniu uvedenej zásady. Porušenie oboch zákonov bolo spoľahlivo preukázané, v administratívnom konaní v prípade správnych deliktov je možné uložiť samostatné sankcie za dve rôzne skutkové podstaty správnych deliktov a možno konštatovať dve samostatné porušenia zákona. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. ISžd/26/2011 zo dňa 28.2.2012.

IV. Replika žalobcu

12. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zotrval na argumentoch prezentovaných v žalobe. Pripomenul zásadu *in dubio mitius*, teda ak existujú vo verejnom práve dva možné spôsoby interpretácie právneho predpisu, je nutné v pochybnostiach postupovať miernejšie. Nemožno sa stotožniť s tým, aby negatívne dôsledky nedostatkov v právnej úprave (absencia príslušných noriem alebo ich nezrozumiteľná formulácia) niesli ich adresáti ako subjekty súkromného práva, ktorým sú takýmto predpisom ukladané povinnosti. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Sžp/1/2010 zo dňa 1.7.2010.
13. Žalovaný sa k replike žalobcu písomne nevyjadril.

V. Rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave a Najvyššieho súdu SR

14. Krajský súd v Bratislave rozsudkom č.k. 2S/2S/124/2017-100 zo dňa 21.2.2018 zrušil rozhodnutie žalovaného č. SK/0817/99/2014 zo dňa 9.4.2015 pre nesprávne právne posúdenie veci a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Krajský súd vytýkal žalovanému, že z jednej kontroly, ktorá bola u žalobcu realizovaná dňa 30.7.2014 a bola zameraná na dodržanie zákona č. 128/2002 Z.z., č. 250/2007 Z.z. a vyhlášky č. 84/2008 Z.z., viedol proti žalobcovi dve sankčné konania, výsledkom ktorých boli dve samostatné rozhodnutia o uložení pokút v sume 600,- € a 500,- €. Na základe tejto jednej kontroly a výsledkov v nej zistených bol vypracovaný jeden inšpekčný záznam zo dňa 30.7.2014, ktorý bol podkladom pre dve vyššie uvedené rozhodnutia, v ktorom boli žalobcovi uložené dva záväzné pokyny: (i) v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z. zabezpečiť informovanie spotrebiteľa o spôsobe použitia obuvi a označenie výrobkov údajmi o spôsobe ich použitia, (ii) v zmysle zákona č. 128/2002 Z.z. zabezpečiť plnenie záväzných pokynov z predchádzajúcich kontrol. Je nepochybné, že v uvedenom prípade ide o súbeh deliktov, pri ktorých sankcionovaní je nevyhnutné aplikovať analógiu legis a postupovať podľa absorpčnej zásady, tak ako to stabilne konštatuje Najvyšší súd SR napríklad v rozsudkoch sp. zn. 8 Sžo 28/2007 zo dňa 6.3.2008, sp. zn. 2 Sžo 46/2012 zo dňa 18.9.2013 ako aj Krajský súd v Bratislave v rozsudku sp. zn. 2S/123/2014 zo dňa 17.6.2015. Prvostupňový správny orgán preto nemohol uložiť za tieto správne delikty dve sankcie dvoma samostatnými rozhodnutiami, ale len jednu úhrnnú sankciu (absorpčná zásada), t.j. sankciu za

najprísnejšie sankcionovateľný správny delikt. Argument žalovaného, že išlo o porušenie povinností vyplývajúcich z dvoch zákonov, za tohto právneho stavu a citovanej judikatúry neobstojí. Krajský súd tiež poukázal na rozpor prvostupňového rozhodnutia (P/0212/05/2014) a druhostupňového rozhodnutia (č. SK/0817/99/2014) z hľadiska popisu skutku správneho deliktu.

15. Najvyšší súd SR rozsudkom sp. zn. 3Asan/7/2018 zo dňa 17.4.2019 zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 2S/2S/124/2017-100 zo dňa 21.2.2018 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Upozornil na chybu v písaní v rozsudku Krajského súdu v Bratislave týkajúcu sa označenia prvostupňového rozhodnutia - krajský súd nesprávne označil prvostupňové rozhodnutia číslom P/0212/08/14 zo dňa 20.10.2014, pričom správne malo ísť o rozhodnutie č. K/0211/05/2014 zo dňa 20.10.2014. Problém pravdepodobne vznikol žumalizáciou tohto súvisiaceho rozhodnutia do súdneho spisu a tieto formálne nedostatky spôsobujú nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku napriek správnym východiskám o absorpčnej zásade.

VI. Pojednávanie

16. Krajský súd v Bratislave vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 4.9.2019 v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a povereného zástupcu žalovaného rozsudkom, ktorý vyhlásil spôsobom podľa § 137 ods. 3 druhá veta zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len SSP). Právny zástupca žalobcu aj žalovaný boli na pojednávanie riadne a včas predvolaní; právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby súd konal v jeho neprítomnosti, žalovaný svoju neúčast' neospravedlnil a ani nežiadal o odročenie pojednávania.

VII. Relevantná právna úprava

17. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom SR, najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi. V intenciách § 6 ods. 1 SSP súd preskúmava aj administratívne konanie, ktorým sa v zmysle § 3 ods. 1 písm. a/ SSP rozumie postup orgánu verejnej správy v rámci výkonu jeho pôsobnosti v oblasti verejnej správy pri vydávaní individuálnych správnych aktov a normatívnych správnych aktov. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu administratívneho konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti.

18. Podľa § 120 písm. b/ SSP správny súd nie je viazaný skutkovým stavom zisteným orgánom verejnej správy a môže sám vykonať dokazovanie, ak rozhoduje v konaní podľa § 6 ods. 2 písm. b), e), f), i), j).

19. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2015 predávajúci je povinný pri predaji informovať spotrebiteľa o vlastnostiach predávaného výrobku alebo charaktere poskytovanej služby, o spôsobe použitia, montáže a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia, montáže alebo údržby,

- o podmienkach uchovávania a skladovania, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou. Ak je to potrebné s ohľadom na povahu výrobku, spôsob a dobu jeho používania, je predávajúci povinný zabezpečiť, aby tieto informácie zrozumiteľne obsahoval aj priložený písomný návod.
20. Podľa § 11 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2015 povinnosti uvedených v odseku 1 sa nemôže predávajúci zbaviť tvrdením, že mu potrebné alebo správne informácie neposkytol výrobca, dovozca alebo dodávateľ; to neplatí, ak ide o všeobecne známe skutočnosti.
21. Podľa § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2015 predávajúci musí zabezpečiť, aby ním predávaný výrobok bol zreteľne označený údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávania a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami podľa osobitných predpisov. Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru alebo spotrebiteľa oznámiť alebo zdokumentovať údaje o výrobku, ak ho nemožno označiť (ods. 2).
22. Podľa § 13 zákona č. 250/2007 Z.z. v znení účinnom do 31.10.2015 ak sa informácie uvedené v § 10a až 12 poskytujú písomne, musia byť v kodifikovanej podobe štátneho jazyka. Možnosť súbežného používania iných označení, najmä grafických symbolov a piktogramov, ako aj iných jazykov, nie je týmto dotknutá. Fyzikálne a technické veličiny musia byť vyjadrené v zákonných meracích jednotkách.
23. Podľa § 1 ods. 1 písm. a/, písm. b/ zákona č. 128/2002 Z.z. tento zákon upravuje štátnu kontrolu predaja výrobkov a poskytovania služieb spotrebiteľom na vnútornom trhu (ďalej len "kontrola vnútorného trhu") a štátny dozor a kontrolu nad podnikaním v energetike podľa osobitných predpisov (písm. a/), pôsobnosť Slovenskej obchodnej inšpekcie pri kontrole vnútorného trhu (písm. b/).
24. Podľa § 2 zákona č. 128/2002 Z.z. kontrolou vnútorného trhu sa zisťuje, či výrobky a služby pri ich predaji a poskytovaní sú v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere, hmotnosti a kvalite (písm. a/), dodržiavanie cenových predpisov pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb konečnému spotrebiteľovi (písm. b/), dodržiavanie času predaja (písm. c/), dodržiavanie podmienok skladovania a dopravy výrobkov (písm. d/), používanie overených určených meradiel, používanie značky "e" na spotrebiteľsky balených výrobkoch (písm. e/), dodržiavanie ostatných podmienok ustanovených všeobecne záväznými právnymi predpismi na vykonávanie veľkoobchodnej, distribučnej, maloobchodnej činnosti, na poskytovanie služieb, najmä služieb cestovného ruchu, časovo vymedzeného užívania ubytovacích zariadení, poskytovania dlhodobých rekreačných služieb, ich výmeny a sprostredkovania ich ďalšieho predaja vrátane vedľajších zmlúv, a ubytovacích služieb a služieb informačnej spoločnosti (písm. f/), dodržiavanie práv vyplývajúcich z duševného vlastníctva, významných z hľadiska ochrany spotrebiteľa (písm. g/), ochrana niektorých rozhlasových programových služieb a televíznych programových služieb a služieb informačnej spoločnosti podľa osobitného predpisu (písm. h/), plnenie úloh podľa osobitného predpisu (písm. i/), dodržiavanie povinností vzťahujúcich sa na energeticky významný

výrobok podľa osobitného predpisu (písm. j/), dodržiavanie povinností pri uvádzaní názvov textilných vlákien a pri označovaní vláknového zloženia textilných výrobkov etiketou a iným označením podľa osobitného predpisu (písm. k/).

25. Podľa § 6 ods. 1 písm. d/, ods. 2 zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektor na základe výsledkov kontroly na mieste predaja výrobkov alebo poskytovania služieb nariadi záväzným pokynom kontrolovanej osobe vykonať opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov (ods. 1 písm. d/). Opatrenia podľa odseku 1 oznámi inšpektor ústne kontrolovanej osobe a vyhotoví o nich písomný záznam. Ak kontrolovaná osoba s opatreniami podľa odseku 1 nesúhlasí, môže proti nim podať do troch dní odo dňa ich doručenia písomné námietky. Námietky nemajú odkladný účinok. O námietkach rozhodne riaditeľ inšpektorátu do piatich dní od ich doručenia. Rozhodnutie sa doručí kontrolovanej osobe a je konečné (ods. 2).
26. Podľa § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 128/2002 Z.z. inšpektorát uloží kontrolovanej osobe, ktorá nesplní opatrenie na mieste podľa § 6 ods. 1, pokutu do 500 000 Sk (16.596,96 €); za opakované nesplnenie povinností v priebehu jedného roka odo dňa jeho uloženia možno uložiť pokutu do 1 000 000 Sk (33.193,92 €).
27. Podľa § 9 ods. 4 zákona č. 128/2002 Z.z. pokutu nemožno uložiť, ak bola za to isté porušenie povinností uložená podľa iných právnych predpisov.
28. Podľa § 9 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z.z. pri uložení pokuty sa prihliada najmä na závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania.

VIII. Posúdenie veci správnym súdom

29. V predmetnej veci je nepochybné, že žalovaný uložil žalobcovi za porušenie povinností zistených pri jednej kontrole dňa 30.7.2014 pôvodne (v čase rozhodovania krajského súdu rozsudkom č.k. 2S/2S/124/2017-100 zo dňa 21.2.2018) dve sankcie dvoma samostatnými rozhodnutiami: (i) prvostupňovým rozhodnutím č. P/0212/08/14 zo dňa 20.10.2014 pokutu v sume 500,- € za porušenie § 11 ods. 1 a § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. a (ii) druhostupňovým rozhodnutím č. SK/0817/99/2014 zo dňa 9.4.2015 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím č. K/0211/05/2014 zo dňa 20.10.2014 pokutu v sume 600,- € za porušenie § 6 ods. 1 písm. d/ zákona č. 128/2002 Z.z. (ktoré je predmetom preskúmania správnym súdom v predmetnej veci).
30. Žalovaný dňa 11.4.2018 rozhodnutím č. SK/0816/99/2014 zo dňa 11.4.2018, právoplatným dňa 18.4.2018, v celom rozsahu zrušil rozhodnutie Inšpektorátu SOI č. P/0212/05/2014 zo dňa 20.10.2014, ktorým žalobcovi uložil pokutu v sume 500,- € za nedodržanie povinnosti predávajúceho podľa § 11 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z., keď kontrolami dňa 30.7.2014 a dňa 5.8.2014 bolo zistené, že pri kontrolnom nákupe účtovanom v sume 20,99 € bol spotrebiteľovi odpredaný jeden druh výrobku (dámska obuv, artikel č. 5196376 á 20,99 €/pár), u ktorého nebol spotrebiteľ pri predaji informovaný o spôsobe použitia a údržby výrobku (o účele použitia obuvi v súvislosti s jej druhom); a za nedodržanie povinnosti predávajúceho podľa § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z., keď kontrolami dňa 30.7.2014 a dňa 5.8.2014 bolo zistené, že v ponuke spotrebiteľom sa nachádzalo 10 druhov obuvi v hodnote 1.993,10 €, pričom tieto výrobky neboli označené údajmi o spôsobe ich používania a údržby (údajmi o účele použitia obuvi v súvislosti s druhom obuvi). Dôvodom zrušenia rozhodnutia bolo pomínutie zákonných dôvodov na uloženie pokuty. Správny súd je v súlade s § 120

písm. b/ SSP povinný prihliadnuť na toto rozhodnutie žalovaného, hoci bolo vydané po prvom rozhodnutí krajského súdu a pred rozhodnutím najvyššieho súdu vo veci.

31. Skutočnosť uvedená v predchádzajúcom odseku, spočívajúca vzrušení rozhodnutia o uložení pokuty v sume 500,- € za porušenie povinností podľa § 11 ods. 1 a § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z., má za následok odpadnutie sankcionovania dvoch správnych deliktov v súbehu s aplikáciou absorpčnej zásady. Odpadol preto dôvod na zrušenie rozhodnutia pre nedodržanie pravidiel trestania súbežne spáchaných deliktov použitím absorpčnej zásady. V konaní zostalo aktuálnym len sankcionovanie zajeden správny delikt vyplývajúci zo záverov inšpekcie vykonanej dňa 30.7.2014, ktorý je predmetom preskúmania správnym súdom v tomto štádiu konania, vyjadreným v preskúmaných rozhodnutiach prvostupňového správneho orgánu č. K/0211/05/2014 zo dňa 20.10.2014 a žalovaného č. SK/0817/99/2014 zo dňa 9.4.2015.
32. Je nepochybné, že právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti, vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktoch a disciplinárnych deliktoch ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť. Formálne označenie určitého typu protispoločenského konania atomu zodpovedajúcemu zaradeniu medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvozené následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov (rozsudky ESLP vo veci Öztürk proti Nemeckej spolkovej republike z 21. februára 1984, č. sťažnosti 8544/79, Escoubet proti Belgicku, z 28. októbra 1999, č. sťažnosti 26780/95, Zolotukhin proti Rusku z 10. februára 2009, č. sťažnosti 14939/03).
33. Trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) má podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v Trestnom zákone a Trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívnoprávna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 Odporúčania o správnych sankciách, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle Rezolúcie (77)31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní.
34. Pokuta má byť pre podnikateľa natoľko citelná, aby ho od podobného konania v budúcnosti odradila, avšak nemôže byť pokutou likvidačnou (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Sžphu 3/2011 zo dňa 22.5.2013, sp. zn. 1 Sžphu 1/2008 zo dňa 25.1.2011).
35. Žalobca v správnej žalobe namietal, že počas kontrol dňa 10.10.2013 a 30.7.2014 boli kontrolované iné výrobky, a preto podľa jeho názoru nemohol naplniť skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 128/2002 Z.z.

36. Správny súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobcu, že splnenie alebo nesplnenie záväzného pokynu uloženého inšpektormi počas kontroly možno skúmať len vo vzťahu ku konkrétnym identickým výrobkom (tej istej obuvi). Zákonodarca v takomto prípade kladie dôraz na druh povinnosti, ktorú má povinná osoba splniť (napríklad informačnej povinnosti) uvedenej v § 11 ods. 1 a § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z., a nie na konkrétne výrobky označené číselným kódom. V praxi sa môže stať, že inšpektori zistia nedodržanie informačnej povinnosti napríklad u konkrétnej, číselne označenej obuvi a uložia záväzný pokyn na odstránenie nedostatku len pri tomto druhu obuvi. Vzápätí môže byť tento konkrétny výrobok predaný spotrebiteľovi a pri následnej kontrole sa už na predajni nebude nachádzať. V takejto situácii, ak by súd akceptoval hypotézu žalobcu, by nebolo možné následnou kontrolou objektívne preveriť splnenie uloženého záväzného pokynu u konkrétnej, číselne označenej obuvi, čo však nebolo cieľom zákonodarcu. Práve naopak, predmetom následnej kontroly zameranej na preverenie splnenia povinností uložených počas predchádzajúcej kontroly je uložená povinnosť ako taká, nevzťahujúca sa na konkrétne číselne označený výrobok. Podľa názoru správneho súdu stačí, aby išlo o druhovo zhodný výrobok (obuv) a o tú istú prevádzku predajcu, u ktorého sa kontroluje splnenie uloženej povinnosti.
37. Aj námietku žalobcu o všeobecne formulovanom záväznom pokyne, ktorý je výsledkom inšpekcie dňa 10.10.2013, správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Zákon č. 128/2002 Z.z. v ustanovení § 2 písm. a/ určuje rozsah kontroly vnútorného trhu tak, že inšpekcia skúma poskytovanie výrobkov a služieb pri ich predaji v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä či sa predávajú a poskytujú bezpečné, v správnom množstve, miere a kvalite. Tento záver potvrdzuje aj dôvodová správa k § 2 zákona č. 128/2002 Z.z., v zmysle ktorej *„Pri predaji výrobkov a poskytovaní služieb sa kontrolou na vnútornom trhu zisťujú ich rozhodujúce vlastnosti, predovšetkým bezpečnosť, ich kvalita, ktorá vyplýva zo všeobecne záväzného právneho predpisu alebo z deklarácie výrobcu, či sa predávajú v správnej miere, množstve alebo hmotnosti, dodržiavanie cenových predpisov vo vzťahu k spotrebiteľovi, ale aj dodržiavanie takých povinností, ktoré vyplývajú z niektorých nových právnych predpisov, napríklad v oblasti služieb cestovného ruchu, dodržiavanie práv duševného vlastníctva významných z hľadiska ochrany spotrebiteľa, napríklad pri predaji falzifikátov a nedovolených napodobení, čo je vlastne klamaním spotrebiteľa a obchodných podmienok veriteľov pri poskytovaní spotrebiteľských úverov“*. Z osobitného predpisu (§12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z.) potom vyplýva podrobný popis povinností predávajúceho: okrem iného je predávajúci povinný označiť výrobok údajmi o výrobcovi alebo aj o dovozcovi alebo dodávateľovi, o miere alebo o množstve, o spôsobe použitia a údržby výrobku a o nebezpečenstve, ktoré vyplýva z jeho nesprávneho použitia alebo údržby, o podmienkach uchovávaní a skladovania výrobku, ako aj o riziku súvisiacom s poskytovanou službou alebo informáciami. Účel alebo predmet kontroly je potom v inšpekčnom zázname uvedený ako kontrola dodržiavania zákona č. 250/2007 Z.z. v celej škále ním uložených povinností. Ak inšpektori zistia nedodržanie niektorých ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z., uvedú to v inšpekčnom zázname a v záväznom pokyne špecifikujú opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov - napríklad, ak predávajúci neoznačí výrobky informáciami o spôsobe údržby podľa § 12 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z., záväzný pokyn v zmysle § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 128/2002 Z.z. znie na dodržiavanie zákona č. 250/2007 Z.z. spolu s popisom spôsobu odstránenia pochybenia: *inforonovanie spotrebiteľa o spôsobe použitia (účel použitia*

obuvi) a označenie výrobkov v tomto smere. V predmetnej veci bol týmto spôsobom popísaný aj záväzný pokyn, ktorý inšpektori žalobcovi uložili počas inšpekcie dňa 10.10.2013 s termínom splnenia: ihneď a trvalo (zabezpečiť v zmysle zákona č. 250/2007 Z.z., aby bol spotrebiteľ pri predaji informovaný o spôsobe použitia - účel použitia obuvi - a aby výrobky boli označené údajmi o spôsobe použitia - účel použitia obuvi). Záväzný pokyn formulovaný uvedeným spôsobom má za cieľ zabrániť klamaniu spotrebiteľa, ktoré je zakázané (§ 8 v spojení s § 7 ods. 1 a ods. 4 zákona č. 250/2007 Z.z.). Keďže žalobca nesplnil tento záväzný pokyn uložený podľa § 6 ods. 1 tohto zákona a inšpektori to počas následnej kontroly dňa 30.7.2014 zistili (nedodržanie informačnej povinnosti u 10 druhov výrobkov, pretože ponúkané výrobky nespĺňali podmienky predaja podľa zákona č. 250/2007 Z.z.), dopustil sa správneho deliktu podľa § 9 ods. 1 písm. a/ zákona č. 128/2002 Z.z., ktorého následkom je uloženie pokuty v zákonom rozsahu od 0,- € do 16.596,96 €.

38. Správne orgány v následnom sankčnom konaní žalobcovi právoplatne uložili pokutu v sume 600,- €, teda v dolnej hranici zákonnej sadzby (od 0,- € do 16.596,96 €) a zohľadnili pri jej ukladaní závažnosť, spôsob, čas trvania a následky protiprávneho konania (§ 9 ods. 5 zákona č. 128/2002 Z.z.). Poukázali na zvýšenú ochranu spotrebiteľa ako konečného užívateľa výrobku vyplývajúcu z právneho poriadku EU aj SR a čas, kedy nebol spotrebiteľ zákonne informovaný o spôsobe používania a údržbe výrobku od 10.10.2013 do 30.7.2014. Pokuta v sume 600,- € preto plní výchovnú, preventívnu a represívnu funkciu aj podľa názoru správneho súdu a je primeraná spáchanému správne deliktu a porušenej povinnosti, preto nie je dôvod ju modifikovať.

39. Správne orgány oboch stupňov dostatočnej zistili skutkový stav ohľadom jedného správneho deliktu a na vec aplikovali príslušné ustanovenia zákona č. 128/2002 Z.z. Z uvedených dôvodov správny súd zamietol žalobu žalobcu ako nedôvodnú podľa § 190 SSP.

40. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 168 SSP a úspešnému žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania, keďže nezistil dôvody na zaviazanie žalobcu na ich náhradu. Rovnaký záver vedie aj k rozhodnutiu o trovách kasačného konania, v ktorom bol žalovaný síce úspešný, no správny súd ani v tomto prípade nezistil dôvody, aby bolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať náhradu trov konania žalovaného. Okrem toho, žalovaný náhradu trov konania nežiadal a v konaní nie je ani zastúpený advokátom.

41. Toto rozhodnutie senát Krajského súdu v Bratislave prijal pomerom hlasov 3 : 0 (§ 139 ods. 4 SSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať kasačnú sťažnosť v lehote 30 dní od jeho doručenia na Krajský súd v Bratislave. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.
V kasačnej sťažnosti sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 57 SSP) uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy bolo napadnuté rozhodnutie doručené sťažovateľovi, opísanie rozhodujúcich

skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 SSP sa podáva (sťažnostné body) a návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh). Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

V konaní o kasačnej sťažnosti musí byť sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ v zmysle § 449 ods. 1 SSP zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom. Povinné zastúpenie advokátom v kasačnom konaní sa nevyžaduje, ak má sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ, jeho zamestnanec alebo člen, ktorý za neho na kasačnom súde koná alebo ho zastupuje, vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (písm. a/); ide o konania o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c/ a d/ (písm. b/); je žalovaným Centrum právnej pomoci (písm. c/).

V Bratislave dňa 4.septembra 2019

JUDr. Vlastimil Pavlikovský
predseda senátu

JUDr. Jeannette Hajdinová
členka senátu

JUDr. Michal Dzurdzík, PhD.
člen senátu

Za správnosť ...

п -
3

Л S o y

«и Q W
Ei

SOI

ž
I

Дата:	24. 09. 2010
Инициалы:	И.И.И.
Подпись:	И.И.И.